

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

ก่อนจะกล่าวถึงผลสรุปที่ได้จากการวิจัยส่วนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยนั้น ผู้วิจัยจะยกสถิติแสดงจำนวนส่วนที่มีตัวเลขของภาษาทั้งสอง เพื่อให้เห็นถึงภาพความแตกต่างทางด้านปริมาณ อันจะเป็นพื้นฐานนำไปสู่ความเข้าใจถึงกฎเกณฑ์และรายละเอียดในการจัดแบ่งความหมาย ตลอดจนการให้ค่าตัวเลขทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ตารางแสดงจำนวนส่วนที่มีตัวเลขในภาษาจีน

ชื่อหนังสือหรือพจนานุกรมจีน	ส่วนที่รวบรวมทั้งหมด	ส่วนที่มีตัวเลข	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์
漢語成語小詞典 (Běijīng Dàxué Zhōngwénxì , 1998)	3013	311	10.3
漢語成語詞典 (Xīběi Shīfàn Xuéyuàn Zhōngwénxì , 1986)	5500	562	10.2
實用成語詞典 (Cháng Xìǎofān , 1990)	8300	925	11.1
漢語成語大詞典 (Zhū Zūyān , Wáng Lípíng , et.al. , 1985)	17000	2060	12.1
漢語成語考釋詞典 (Liú Jié , 1995)	20000	1810	9

ตารางแสดงจำนวนสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาไทย

ชื่อหนังสือหรือ พจนานุกรมไทย	สำนวนที่ รวบรวม ทั้งหมด	สำนวนที่มี ตัวเลข	คิดเป็นเปอร์ เซ็นต์
สำนวนไทย (สง่า กาญจนาคพันธุ์, 2539)	1346	64	4.75
ถกสำนวนไทย (วาณิช จรุงกิจอนันต์, 2528)	575	10	1.73
สำนวนไทย (ไพโรจน์ อยู่มณเฑียร, 2536)	163	9	5.52
ภาษา-พาสาร์ (รุະปะนีย์ นาครทรรพ, 2523)	200	9	4.50

สถิติสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนที่กล่าวมาข้างต้นนั้นได้จากการรวบรวมของ 周換琴 (1996 : 355) ส่วนสถิติของสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาไทยนั้นได้จากการรวบรวมของผู้วิจัยเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนมีปริมาณคิดเป็น 10% ของสำนวนทั้งหมด ซึ่งนับว่าเป็นปริมาณที่ค่อนข้างมาก ดังนั้นสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนจึงเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่มีลักษณะเด่น ในทางกลับกัน สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาไทยนั้นมีปริมาณอยู่น้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนของสำนวนไทยทั้งหมด

การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทย ทำให้เห็นลักษณะต่างๆ ของสำนวนในภาษาทั้งสอง ซึ่งมีทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ผลการวิจัยสรุปได้เป็น 3 ประการ ดังนี้

6.1 ลักษณะทั่วไปของสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทย

สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะทั่วไปทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกันในด้านต่างๆ ดังนี้

6.1.1 รูปแบบของสำนวน

สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะที่คล้ายกัน คือ มีการใช้ตัวเลขตัวเดียวและการใช้ตัวเลขสองตัวในสำนวน นอกจากนี้ยังพบว่าในรูปแบบที่ใช้ตัวเลขสองตัวคั่นสลับกับคำในสำนวนนั้น เมื่อใช้ตัวเลขประกอบเข้าเป็นสำนวนแล้ว จะมีส่วนช่วยในการเพิ่มพยางค์และเพิ่มอรรถรสในการแสดงออกทางภาษา ตัวอย่างสำนวนจีนเช่น 四平八穩 sì píng bā wěn หมายถึง อากัปกริยาสุขุมเยือกเย็น ความหมายหลักของสำนวนนี้อยู่ที่คำว่า 平穩 píngwěn ซึ่งมีความหมายว่า เรียบและมั่นคง เมื่อคำๆ นี้ประกอบเข้ากับรูปแบบ 四... 八... (sì ...bā ...) แล้วทำให้เกิดสำนวนตัวเลขที่มีอรรถรสในการแสดงออกซึ่งความหมายและความรู้สึกมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างสำนวนไทยที่มีลักษณะเดียวกัน เช่น สองจิตสองใจ ความหมายหลักของสำนวนนี้อยู่ที่คำว่า จิตใจเมื่อคำๆ นี้ประกอบเข้ากับตัวเลขเป็นสำนวนแล้วก็จะทำให้จำนวนพยางค์เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งเสริมอรรถรสในการแสดงออกซึ่งความหมายด้วยเช่นกัน

ลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยในด้านรูปแบบของสำนวนก็คือ สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนมีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่จำกัดลักษณะการเกิดร่วมกันของตัวเลขในรูปแบบการใช้ตัวเลขสองตัวคั่นสลับกันเอาไว้อย่างชัดเจนและเป็นระบบ เช่น ไม่สามารถนำเอาเลข 2 กับเลข 7 เลข 4 กับเลข 7 เลข 4 กับเลข 9 และเลข 6 กับเลข 8 มาใช้คั่นสลับกัน (ดู 3.1.1.2.2) ในทางตรงกันข้าม สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาไทยจะไม่มีกำหนดข้อจำกัดหรือกฎเกณฑ์ของการปรากฏร่วมของตัวเลขเอาไว้ นอกจากนี้ยังพบว่ารูปแบบของสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีน มีความสัมพันธ์กับความหมายของสำนวน โดยที่รูปแบบจะมีอิทธิพลในการกำหนดความหมายแฝงให้กับตัวเลขในสำนวน (ดู 3.1.1.2.2) แต่ลักษณะดังกล่าวไม่พบในสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาไทย

6.1.2 การเลือกใช้คำ

สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะที่เหมือนกันในด้านการเลือกใช้คำ คือ เลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เลือกใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกัน และเลือกใช้คำที่มีความหมายซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกัน การเลือกใช้คำตามแนวทางดังกล่าวนี้เป็นการพิจารณาในแง่ความหมายของคำ แต่หากพิจารณาในแง่ชนิดของคำแล้วจะพบว่า สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนนั้นมีการกำหนดชนิดของคำที่ใช้กับรูปแบบพิเศษ (รูปแบบการใช้ตัวเลขสองตัวคั่นสลับกัน) เอาไว้อย่างตายตัว (ดู 3.1.2.2) เช่นในรูปแบบ — ..A.. 半 ..B.. (yí ..A.. bàn..B..) นั้น A และ B อาจเป็นคำ

นามหรือกริยาทั้งคู่ เป็นต้น ในขณะที่สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาไทยนั้น ไม่มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน หรือกฎตายตัว ดังนั้นจึงไม่สามารถแจกแจงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบและชนิดของคำที่ใช้ใน สำนวนไทยได้

6.1.3 การซ้ำในสำนวน

สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะที่เหมือนกันในด้านการซ้ำคำ กล่าวคือ มีการซ้ำของตัวเลขในสำนวนและการซ้ำคำในสำนวน ส่วนลักษณะที่แตกต่างในด้านการซ้ำคือ ใน สำนวนจีนมีการซ้ำของตัวเลขสองตัว เช่น 三三兩兩 sān sān liǎng liǎng “ เป็นกลุ่มๆ กลุ่มละ 2-3 คน ทขอยกันไป ” 千千万萬 qiān qiān wàn wàn “ พันพันหมื่นหมื่น หมายความว่า มากมาย ” เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการซ้ำของคำที่อยู่ซิดติดกันในสำนวนอีกด้วย เช่น 千里迢迢 qiān lǐ tiáo tiáo “ ระยะทางยาวไกล ” เป็นต้น แต่การซ้ำของตัวเลขสองตัวและการซ้ำของคำที่อยู่ ซิดติดกันนี้ไม่พบในสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาไทย

6.1.4 หน้าที่ของสำนวนในประโยค

สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะที่เหมือนกันในด้านหน้าที่ของสำนวน ในประโยค คือ อาจทำหน้าที่เป็นคำชนิดต่างๆในทางไวยากรณ์ได้ เช่น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ (ดู 3.1.4 และ 3.2.4)

6.1.5 ภาพลักษณ์ในสำนวน

สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยก่อให้เกิดภาพลักษณ์เชิงอุปมาหลายรูปแบบ ด้วยกัน คือ 1. ภาพลักษณ์เชิงอุปมาโดยการแสดงลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการกล่าวถึงอีกสิ่ง หนึ่งแทน เพื่ออิงความหมายจากสิ่งนั้นให้โยงไปถึงสิ่งที่ต้องการอธิบาย 2. ภาพลักษณ์เชิงอุปมา โดยการนำเอาลักษณะเฉพาะมาแทนที่ลักษณะโดยทั่วไปของสิ่งนั้น 3. ภาพลักษณ์เชิงอุปมาโดย การกล่าวเกินจริง 4. ภาพลักษณ์เชิงอุปมาโดยการใช้ตัวเลขสองตัว ตัวหนึ่งแสดงจำนวนมาก และอีกตัวหนึ่งแสดงจำนวนน้อยมาประกอบกัน 5. ภาพลักษณ์เชิงอุปมาโดยการแยกตัวเลขออก จากกัน แล้วใส่คำผสมสองพยางค์ลงไป 6. ภาพลักษณ์เชิงอุปมาโดยการใช้คำกล่าวอ้อมๆแทนการ กล่าวถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่ดีหรือเป็นสิ่งที่ต้องห้ามโดยตรง

ลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยในด้านภาพ ลักษณ์ในสำนวนคือ สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนมีการใช้ภาพลักษณ์เชิงอุปมาโดยการใช้อุณ สมบัติ ส่วนหนึ่งของสิ่งนั้นแทนการกล่าวถึงสิ่งนั้นทั้งหมด เช่น 一帆风顺 yī fān fēng shùn “ ราบรื่นเป็นอย่างยิ่ง ” ใช้ fān “ ใบเรือ ” ซึ่งเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของเรือแทนการกล่าวถึง เรือ นอกจากนี้ในสำนวนจีนยังมีการใช้ภาพลักษณ์อีกลักษณะหนึ่งที่ไม่พบในสำนวนที่มีตัวเลขใน

ภาษาไทย คือ การใช้ภาพลักษณ์เชิงอุปมาโดยอาศัยวิธีการคิดคำนวณ เช่น 一五一十 yī wǔ yī shí “อธิบายหรือชี้แจงอย่างละเอียด” ส่วนงานนี้ใช้วิธีการคิดคำนวณของคนจีนพื้นบ้านที่นำเอาสิ่งต่างๆซึ่งมี 5 ชั้นมารวมกันเป็น 1 กอง เป็นต้น

6.2 ความหมายของตัวเลขในสำนวน

สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยมีความเหมือนกันและแตกต่างกันทางด้านความหมายของตัวเลขในสำนวนดังนี้

6.2.1 ความหมายโดยตรง

ตัวเลขในสำนวนจีนและสำนวนไทยต่างก็มีความหมายเกี่ยวกับจำนวนที่เป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถแจกแจงได้ด้วยกรณับ ตัวอย่างสำนวนจีน เช่น 一舉兩得 yī jǔ liǎng dé “ชิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว” ตัวอย่างสำนวนไทย เช่น สองหัวดีกว่าหัวเดียว เป็นต้น นอกจากนี้ความหมายโดยตรงของตัวเลขในสำนวนยังหมายถึงรวมถึงความหมายเกี่ยวกับการบอกลำดับอีกด้วย (ดู 4.1.1.2) ซึ่งความหมายดังกล่าวปรากฏแต่เฉพาะในสำนวนจีนเท่านั้น เช่น 首屈一指 shǒu qū yī zhǐ “อันดับหนึ่ง”

6.2.2 ความหมายแฝง

ตัวเลขในสำนวนจีนและสำนวนไทยนั้น นอกจากจะบ่งความหมายโดยตรงแล้ว ในบางครั้งยังอาจแฝงไว้ด้วยความหมายอื่นๆด้วย

6.2.2.1 ความหมายแฝงที่เกี่ยวกับจำนวนหรือปริมาณ

จากการวิจัยพบว่าภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะร่วมกันในการกำหนดความหมายแฝงให้กับตัวเลขในสำนวน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความคิดของการแบ่งขอบข่ายระหว่างปริมาณหรือจำนวนที่มากออกจากปริมาณหรือจำนวนที่น้อย ปราณี กุลละวณิช (2516 : 2) กล่าวว่า “มนุษย์ไม่ว่าเชื้อชาติใดหรือภาษาใด น่าจะต้องมีความคิดหรือรู้จักเรื่องจำนวนทั้งนั้น อย่างน้อยก็มีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างจำนวนมากหรือจำนวนน้อย” ลักษณะที่เหมือนกันระหว่างสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยอีกประการหนึ่ง คือ การใช้ตัวเลขทวิคูณเพื่อบ่งความหมายว่า “มาก” เช่น ในภาษาจีนนิยมใช้ 三 sān “สาม” กับทวิคูณของสาม เช่น 六 liù “หก” 九 jiǔ “เก้า” ใช้ 十 shí “สิบ” และทวิคูณของสิบ เช่น 百 bǎi “ร้อย” 千 qiān “พัน” และ 萬 wàn “หมื่น” (ดู 4.1.2.1.1) และใช้ตัวเลขสองตัวที่เป็นทวิคูณแบบคั่นสลับกัน เช่น รูปแบบ 三 ..A.. 六 ..B.. (sān ..A.. liù ..B..) 百 ..A.. 千 ..B.. (bǎi ..A.. qiān ..B..) เป็นต้น ในสำนวนไทยนั้น แม้ว่าจะมีการใช้ตัวเลขทวิคูณในการบ่งปริมาณหรือจำนวนที่มาก เช่น การใช้ สิบ และทวิคูณของสิบ เป็นต้นว่า ร้อยและพันในสำนวน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสำนวนจีนแล้ว จำนวน

ของตัวเลขในสำนวนไทยที่สามารถบ่งความหมายแฝงดังกล่าวมีอยู่น้อยกว่าและการใช้ก็จำกัดกว่า
อย่างไรก็ดี การใช้ตัวเลขวิเศษณ์เพื่อบ่งความหมายว่ามากนี้ไม่น่าจะเกิดขึ้นจากความบังเอิญในการ
ใช้ หากแต่เป็นการสร้างสรรค์ทางภาษาที่สะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาและรูปแบบทางความคิดที่
เป็นระบบในการใช้ภาษาของชนชาติจีนและชนชาติไทย

6.2.2.2 ความหมายแฝงที่ไม่เกี่ยวกับจำนวนหรือปริมาณ

จากการวิจัยพบว่า ลักษณะที่เหมือนกันระหว่างสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษา
ไทยทางด้านความหมายแฝง คือ การมีตัวเลขที่ใช้ในสำนวนในภาษาทั้งสอง แล้วให้ความหมายว่า
“เปลี่ยนแปลง” ได้ อย่างไรก็ตาม ตัวเลขในสำนวนจีนสามารถบ่งความหมายแฝงอื่นได้อีกด้วย
เช่น บ่งความหมายแฝงว่า “วุ่นวาย” บ่งความหมายแฝงว่า “ไม่เปลี่ยนแปลง” บ่งความหมาย
แฝงในเชิงเน้นย้ำ บ่งความหมายแฝงเกี่ยวกับเวลา บ่งความหมายแฝงว่า “ลำพัง” บ่งความ
หมายแฝงว่า “อย่างเดียวกัน” บ่งความหมายแฝงว่า “แต่ละ” (ดู 4.1.2.2) เป็นต้น ความหมาย
แฝงดังกล่าวทั้งหมดนี้ไม่ปรากฏในสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาไทย อย่างไรก็ตาม พบว่าตัวเลขห้าใน
สำนวนไทยให้ความหมายแฝงว่า “ต่ำเลว ไม่มีดี” ได้ ซึ่งความหมายแฝงดังกล่าวนี้ไม่พบใน
สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีน

6.3 สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทย

การเปรียบเทียบความหมายของสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนซึ่งมีความหมายเหมือนหรือ
คล้ายคลึงกับสำนวนไทยจัดแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ สำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีความหมาย
เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันและตัวเลขที่ใช้ก็เหมือนกัน สำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีความหมาย
เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่ตัวเลขที่ใช้นั้นต่างกัน และสำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีความ
หมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่สำนวนไทยไม่มีตัวเลขปรากฏ

6.4 ข้อเสนอแนะ

ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะสำนวนจีนที่มีตัวเลขแบบมีคำศัพท์บางส่วน
สำนวนที่มีได้เป็นแบบมีคำศัพท์นั้นไม่ได้ทำการศึกษา แต่ผู้วิจัยพบว่า ความหมายของตัวเลขที่
ปรากฏอยู่ไม่ว่าจะเป็นในสำนวนที่มีใช้คำศัพท์ หรือเป็นคำ วลี หรือสุภาษิต เป็นต้น ทั้งในภาษา
จีนและภาษาไทยล้วนแล้วแต่สามารถบ่งความหมายโดยตรงหรือความหมายโดยนัยได้เช่นกันดังตัว
อย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างความหมายของตัวเลขในภาษาจีน

ก. ความหมายของตัวเลขในคำ ตัวอย่างเช่น

十足 shízú “อย่างยิ่ง เต็มที่” (十 shí มีความหมายแฝงว่า “เต็มไปด้วย”)

萬難 wànnán “อุปสรรคนานาประการ” (萬 wàn มีความหมายแฝงว่า “มาก”)

ข. ความหมายของตัวเลขในวลี ตัวอย่างเช่น

一船人 yī chuán rén “คนเต็มเรือ” (一 yī มีความหมายแฝงว่า “เต็มไปด้วย”)

一長排桌子 yī cháng pái zhuōzi “โต๊ะเรียงแถวยาวเหยียดแถวหนึ่ง” (一 yī มีความหมายโดยตรงว่า “หนึ่ง”)

ค. ความหมายของตัวเลขในสำนวนที่มีไฉ่แบบสี่พยางค์ ตัวอย่างเช่น

萬事啓頭難 wàn shì qǐ tóu nán “ทุกสิ่งทุกอย่างเริ่มต้นจากความยาก” (萬 wàn มีความหมายแฝงว่า “มาก”)

破家值萬貫 pò jiā zhí wàn guàn “สำหรับครอบครัวที่ยากจนแล้ว ของที่เก่าก็มีค่ามาก” (萬 wàn มีความหมายแฝงว่า “มาก”)

ง. ความหมายของตัวเลขในสุภาษิต ตัวอย่างเช่น

兩鳥在林 · 不如一鳥在手 liǎng niǎo zài lín , bùrú yī niǎo zài shǒu
“นกสองตัวในป่าไม่สู้หนึ่งตัวในมือ” (兩 liǎng มีความหมายโดยตรงว่า “สอง”)

一遭生 · 兩遭熟 yī zāo shēng , liǎng zāo shú “ครั้งแรกยังไม่ชำนาญ ครั้งที่สองก็จะเริ่มคุ้นเคย” (一 yī และ 兩 liǎng มีความหมายโดยตรงว่า “ที่...” ซึ่งเป็นการบ่งลำดับ)

ตัวอย่างความหมายของตัวเลขในภาษาไทย

ก. ความหมายของตัวเลขในคำ ตัวอย่างเช่น

สองใจ “เปิดแยกได้สองทาง เช่น ม่านทองสองใจ” (สอง มีความหมายโดยตรงว่า สอง)

เจ็ดคาบสมุทร “ทั่วไป กว้างใหญ่ไพศาล” (เจ็ด มีความหมายแฝงว่า “ทั้งหมด ทุก”)

ข. ความหมายของตัวเลขในวลี ตัวอย่างเช่น

ไอ้พวกห้าร้อย “เป็นคำไม่สุภาพ ใช้เรียกคนไม่ดี” (ห้า มีความหมายแฝงว่า “ไม่ดี”)

ค. ความหมายของตัวเลขในสุภาษิต ตัวอย่างเช่น

ชั่วเจ็ดที คือเจ็ดหน “ชีวิตคนมีทั้งเคราะห์ดีบ้าง เคราะห์ร้ายบ้าง ปะปนกันไป” (เจ็ด มีความหมายแฝงว่า “หลาย”)

สามวันจากนารีเป็นอื่น “ผู้หญิงมักคลายรักง่าย มักใช้ประณามสตรี” (สาม มีความหมายแฝงว่า “รวดเร็ว ใจเวลาด้าน”)

จากตัวอย่างทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่าความหมายของตัวเลขในคำ ในวลี ในสำนวนที่มี ไรซ์ที่พยางค์ หรือในสุภาษิต ฯลฯ ไม่ได้แตกต่างจากความหมายของตัวเลขในสำนวนมากนัก ทว่า ตัวอย่างดังกล่าวเป็นเพียงข้อสังเกตของผู้วิจัยเท่านั้น หากไรซ์ข้อสรุปไม่ ดังนั้น ถ้าได้มีการศึกษาและ ค้นคว้าต่อไปก็จะมีประโยชน์ต่อการศึกษาเปรียบเทียบความหมายของตัวเลขในภาษาทั้งสอง รวมทั้งจะช่วยขยายภาพของความคล้ายคลึงและความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในภาษาทั้งสองได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

นอกจากข้อเสนอแนะที่ให้ไว้ข้างต้นแล้วนั้น ผู้วิจัยจะเสนอข้อพึงสังเกตในการศึกษาเรื่อง สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยไว้เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษาภาษาจีนชาวไทยดังนี้

ประการแรก ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น กับภาษานั้นมีผลมาจากการกำหนดทางวัฒนธรรม ดังนั้นถ้ามีพื้นฐานความเข้าใจในวัฒนธรรมของ ภาษาที่ศึกษาแล้วก็จะย่อมจะทำให้เข้าใจภาษานั้น ได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

ประการที่สอง การที่จะเข้าใจความหมายของตัวเลขในสำนวนนั้น ต้องพิจารณาวิเคราะห์ ทั้งสำนวน เพื่อให้เห็นภาพรวมของความหมายทั้งสำนวน ไม่ควรที่จะแยกพิจารณาเป็นส่วนๆ ไป ทั้งนี้เพราะแต่ละส่วนประกอบในสำนวนไม่เพียงแต่จะมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น หากยังเกิดขึ้นจากการประกอบเข้าด้วยกันอย่างมีกฎเกณฑ์

ประการที่สาม ความหมายของตัวเลขในสำนวนจีนและสำนวน ไทยไม่ว่าจะเป็นความหมายโดยตรงหรือความหมายแฝงก็ล้วนแต่มีลักษณะของการสร้างสรรค์ทางภาษาเฉพาะตน หากจะ คิดเห็นว่าสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนมีความเป็นระบบสูง และสำนวนไทยเป็นสำนวนที่มีตัวเลข ไร้ระบบ ก็อาจจะกล่าวได้ว่า เป็นการตัดสินที่ไม่ถูกต้องนัก ทั้งนี้เนื่องจากภาษาได้รับอิทธิพลจาก ภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ตัวเลขในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของภาษาจึงถูกกำหนดให้มี ความหมายทางภาษาและเป็นภาพสะท้อนทางวัฒนธรรม ตลอดจนความคิดของชนชาตินั้นๆ นอกจากนี้ภาษาจีนมีระยะเวลาในการฟูมฟักนานกว่า เนื่องจากมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ยาวนาน อีกทั้งผ่านกระบวนการกลั่นกรองมาแล้วหลายยุคหลายสมัย จึงทำให้เกิดสำนวนจีนขึ้นเป็นจำนวนมาก

ประการสุดท้าย สำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนบางสำนวน นักวิชาการอาจตีความอย่างไม่ เป็นเอกฉันท์ กล่าวคือ นักวิชาการบางคนอาจเห็นว่า ตัวเลขในสำนวนมีความหมายโดยตรง ในขณะที่ นักวิชาการบางคนอาจได้แย้งว่าตัวเลขในสำนวนเดียวกันนี้น่าจะมีความหมายแฝง ไม่ใช่ความ หมายโดยตรง อย่างไรก็ตามความแตกต่างทางความเห็นนี้น่าจะเกิดขึ้นจากมุมมองทางด้านเวลาที่แตก ต่างกัน